

ROZMIŁOWANIE (2) *sb n*

D sg rozmiłowaniu (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „rozmiłować się” ‘upodobać sobie, polubić’ (2) :

rozmiłowanie czego (1): Hiftorie Rozmáite z Rzymskich y z innych dzieiow wybráne z wykłady ich obyczáynemi/ ludzi ku rozmiłowaniu mądrości y też innych cnoth przywodzące. *HistRzym kt.*

rozmiłowanie czyje [= kogo] (1): bo [Jezus] z ludzmi obtzuiątz/ iedzątz/ ij pijątz/ przywodzil ie ku rozmiłowaniu śwému. *OpecŻyw 45v.*

Synonimy: ukochanie, ukochanie się.

Cf **ROZMIŁOWAĆ SIĘ**

KO